

ภาคผนวก

1. หลักเกณฑ์การระงับคดีของกรมศุลกากร

โดยอาศัยอำนาจอธิปไตยตามความในมาตรา 3 และ มาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ได้ออกระเบียบการระงับคดีไว้ดังนี้

1.1 การสั่งคดีไปก่อน การปล่อยตัวผู้ต้องหา และการประกันตัว

การพิจารณาสั่งคดีตามเกณฑ์การเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องที่ศุลกากรกำหนดในประมวลระเบียบปฏิบัติให้ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากร ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรภาค ข้าราชการระดับ 6-8 นายด่านศุลกากร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 สั่งคดีไปก่อนได้ ดังนี้

(1) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรนำเข้าท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรส่งออกท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรภาค มีอำนาจสั่งคดีได้ในวงเงินค่าปรับไม่เกิน 1,000,000.- บาท

(2) ข้าราชการระดับ 8 หรือนายด่านศุลกากรระดับ 8 มีอำนาจสั่งคดีในวงเงินค่าปรับไม่เกิน 500,000.- บาท

(3) ข้าราชการระดับ 7 หรือนายด่านศุลกากรตั้งแต่ระดับ 7 ลงมา มีอำนาจสั่งคดีได้ในวงเงินค่าปรับไม่เกิน 300,000.- บาท

(4) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรนำเข้าท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรส่งออกท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรภาค นายด่านศุลกากรระดับ 6-8 หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 มีอำนาจสั่งคดีดังต่อไปนี้

ข้อ 1 สั่งคดีผ่อนผันการปรับ ตามเกณฑ์เปรียบเทียบงดการฟ้องร้องที่กรมศุลกากรกำหนดในประมวลฯ ภาค 1 หมวด 6 บทที่ 3

ข้อ 2 ยุติการดำเนินคดี

นอกจากนี้กรมศุลกากรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว โดยให้อำนาจผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักสืบสวนและปราบปราม ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรนำเข้าท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรส่งออกท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรภาค ข้าราชการระดับ 7-8 หรือนายด่านศุลกากร มีอำนาจปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว โดยมีประกันและหลักประกัน

1.2 เกณฑ์การพิจารณาเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องตามพระราชบัญญัติศุลกากร

ในการพิจารณาเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องตามพระราชบัญญัติศุลกากรของพนักงานเจ้าหน้าที่ควรให้ผู้กระทำความผิด หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนโดยการนำพยานเอกสาร พยานบุคคล พยานวัตถุ ตลอดจนพยานหลักฐานต่าง ๆ มาโต้แย้งหรือหักล้างข้อกล่าวหาของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ โดยการยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้อัยการเว้นแต่เป็นคดีที่มีเอกสารหลักฐานแจ้งชัดสามารถวินิจฉัยได้โดยไม่ต้องมีคำชี้แจงในเวลาที่กำหนดไว้หรือเมื่อมีความจำเป็นรีบด่วน หากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อรูปคดี หรือการจัดเก็บภาษีอากร ให้พิจารณาต่อไปได้โดยไม่ต้องรอคำชี้แจง

คำชี้แจงพอใจตามความในที่นี่ หมายถึงคำชี้แจงของผู้กระทำความผิดที่มีพยานหลักฐานแสดงว่าผู้กระทำความผิดได้สำแดงรายการไปโดยอาศัยหลักฐานที่มีอยู่ และได้ใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างดีเพื่อให้ถูกต้องตามความเป็นจริง เช่น ได้สำแดงรายการในใบขนสินค้าสำหรับของอย่างเดียวกัน ซึ่งได้รับการตรวจปล่อยไปแล้ว เป็นต้น ประกอบกับไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำโดยมีเจตนาทุจริต หรือมีหลักฐานแสดงว่าได้สำแดงหรือยื่นเอกสาร ซึ่งได้ตรวจสอบโดยละเอียดแล้วเห็นว่าถูกต้อง และเมื่อมีกรณีเป็น ที่สงสัยก็ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่กรมศุลกากร

คำชี้แจงไม่พอใจ หมายถึงคำชี้แจงที่มีลักษณะไม่ตรงตามที่กล่าวมาข้างต้น
เกณฑ์การเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องตามพระราชบัญญัติศุลกากร มีดังนี้

1.2.1 ให้ผ่อนผันการปรับในความผิดฐานสำแดงเท็จกรณีต่อไปนี้

ข้อ 1 กรณีสำแดงเป็นเหตุให้อากรเกินจากที่ต้องชำระ

ข้อ 2 กรณีสำแดงเป็นเหตุให้อากรขาดไม่เกิน 5,000.- บาท

ข้อ 3 กรณีที่ขอวางเงินประกันอากรไว้ในอัตราสูงก่อนที่เจ้าหน้าที่จะตรวจพบ

ความผิด

ข้อ 4 กรณีผู้กระทำความผิดตรวจพบความผิดเองแล้วต้องขอแก้ไขให้ถูกต้องโดยแสดงแจ้งชัดเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเจ้าหน้าที่ ก่อนที่เจ้าหน้าที่ตรวจพบความผิด ทั้งนี้ โดยไม่มีเหตุทุจริตด้วยประการใด ๆ

ข้อ 5 กรณีเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากร ทัดท้วง

ข้อ 6 กรณีสำแดงชนิดหรือปริมาณของใช้ในบ้านเรือนและของใช้ส่วนตัว

คลาดเคลื่อนจากของที่นำเข้าจริงเพียงเล็กน้อย และเห็นได้ว่ามิได้นำเข้าเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

ข้อ 7 กรณีสำแดงเท็จแต่ไม่มีผลกระทบต่อค่าอากร หรือกรณีที่อากรไม่ขาดแต่ ภาษีมูลค่าเพิ่มและ/ หรือ ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพิ่มขาดไทยขาด ให้พิจารณาตามคำสั่ง กรมสรรพากร และ/ หรือคำสั่งกรมสรรพสามิต

1.2.2 ให้ผ่อนผันการปรับในความผิดฐานสำแดงเท็จ กรณีมีคำชี้แจงพอใจหรือ เมื่อข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานฟังเป็นที่ยุติได้ว่าผู้กระทำมีเจตนาทุจริตหรืออากรกระทำนั้นไม่ ทำให้รัฐต้องเสียหาย

1.2.3 กรณีความผิดฐานสำแดงเท็จเกี่ยวกับการไม่รักษาเอกสาร บันทึกเรื่องราว ทะเบียน สมุดบัญชีหรือตราสารอย่างอื่น ซึ่งกฎหมายศุลกากรบังคับไว้ หรือเป็นการกระทำให้ เจ้าหน้าที่ผิดหลง ให้ปรับ 1,000.-บาท

กรณีการสำแดงเท็จเกี่ยวกับข้อมูลในใบขนสินค้าอันได้แก่รหัสสถิติสินค้า มูลค่า การนำเข้าและส่งออก ประมาณหรือนำหนักตามหน่วยที่จัดเก็บสถิติ รหัสประเทศที่เป็นสากล อัตรา แลกเปลี่ยน และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อค่าอากรให้ปรับ 500.-บาท

กรณีความผิดฐานสำแดงเท็จที่มีข้อเท็จจริงและหลักฐานเห็น ได้ว่ามูลเหตุแห่งการ กระทำผิดเกิดจากผู้กระทำความผิดไม่ใช้ความระมัดระวังให้เพียงพอ ให้ปรับร้อยละ 10 ของอากร ที่ขาดไม่น้อยกว่า 1,000.-บาท แต่ไม่เกิน 50,000.-บาท และให้ชำระค่าภาษีอากรที่ขาดให้ครบถ้วน พร้อมเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มตามส่วน

1.2.4 การแก้ไขเพิ่มเติม ตัดทอน ข้อความแห่งเอกสาร โดยไม่ได้รับอนุญาต การปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็น ความผิดฐานสำแดงเท็จตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 หาก การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดฐานปลอมเอกสาร และ/หรือ ใช้เอกสารปลอมตามประมวล กฎหมายอาญามาตรา 264 และ/ หรือ มาตรา 268 ซึ่งอัตราโทษในความผิดฐานปลอมเอกสาร และ/ หรือใช้เอกสารปลอมสูงกว่าอัตราโทษในความผิดฐานสำแดงเท็จ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำความผิด เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท หรือต่างกรรมต่างวาระ ให้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวน ดำเนินคดี

1.2.5 ความผิดฐานสำแดงเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงอากร ให้ปรับสองเท่าของอากรที่ขาด และให้ชำระภาษีอากรที่ขาดให้ครบถ้วน พร้อมเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพิ่มขาดไทยที่ขาด (ถ้ามี)

การแก้ไข เพิ่มเติม ตัดทอน ข้อความแห่งเอกสาร โดยไม่ได้รับอนุญาต การปลอม ดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นของพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเหตุให้ค่า ภาษีอากรขาด ให้ปรับสี่เท่าของอากรที่ขาด และให้ชำระภาษีอากรที่ขาดให้ครบถ้วน พร้อมเบี้ยปรับ

หนึ่งเท่าของภาษีมูลค่าเพิ่มภาษีสรรพสามิต ภาษีเพื่อมหาดไทยที่ขาด(ถ้ามี) ทั้งนี้ ค่าปรับต้องไม่น้อยกว่า 50.000.-บาท

1.2.6 ความผิดฐานสำแดงเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงอากรในกรณีที่ได้เห็นได้ว่าเป็นการนำของชุกช่อนมาเก็บของที่สำแดง เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่ตรวจพบของที่ชุกช่อนไว้นั้น ให้ปรับสี่เท่าของอากรที่ขาดกับอีกหนึ่งเท่าของภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพื่อมหาดไทยที่ขาด (ถ้ามี) และให้ยกของที่ชุกช่อนมานั้นให้เป็นของแผ่นดิน

1.2.7 การกระทำใด ๆ อันเกี่ยวกับสินค้าที่ส่งออกหรือประสงค์จะส่งออกตามมาตรา 19 หรือ 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 หากเป็นความผิดตามมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

ข้อ 1 การกระทำที่เป็นการสำแดงเท็จ หรือการกระทำอื่นใดให้ของที่จะส่งออกไม่ถูกต้องตามที่สำแดงในใบขนสินค้า หรือเอกสาร หรือหลักฐานการส่งของออก เว้นแต่การส่งของออกขาดจำนวนที่ได้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และการกระทำดังกล่าวทำให้ใบขนสินค้าขาออก หรือเอกสาร หรือหลักฐานการส่งของออกนั้น อาจใช้ขอคืนเงินอากรตามมาตรา 19 หรือมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ได้โดยมิชอบ หรือมากกว่าที่พึงจะได้โดยถูกต้องสำหรับการส่งของออกนั้น ให้ปรับหนึ่งเท่าของจำนวนเงินอากรที่อาจได้รับคืนโดยมิชอบ หรือมากกว่าที่พึงจะได้โดยถูกต้องสำหรับการส่งของออกนั้น และให้ยกของส่วนที่ผิดซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ตรวจพบให้เป็นของแผ่นดิน

ข้อ 2 การขอคืนเงินอากรเป็นเท็จ หรือการกระทำอื่นใดเกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรเป็นเท็จ ตามมาตรา 19 หรือมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 และทำให้คำขอ หรือเอกสารนั้นอาจได้รับการคืนเงินอากรโดยมิชอบ หรือมากกว่าที่พึงจะได้โดยถูกต้อง ให้ปรับสองเท่าของจำนวนเงินอากรที่ขอคืนโดยมิชอบ หรือมากกว่าที่พึงจะได้โดยถูกต้อง และให้ยกของส่วนที่ผิดให้เป็นของแผ่นดิน”

1.2.8 ความผิดฐานพยายามลักลอบหนีศุลกากร พยายามนำของต้องห้าม ของต้องจำกัดเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร เช่น ความผิดซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบในห้องตรวจผู้โดยสารที่ทำอากาศยานหรือตรวจพบที่ด่านพรมแดน หรือด่านศุลกากร เป็นต้น ให้ผู้ต้องหาของของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

1.2.9 ความผิดฐานนำหรือพา หรือพยายามนำหรือพาเงินตราออกไปนอกราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาต ให้ผู้ต้องหาเงินตราของกลางให้แผ่นดิน และคืนเงินตราให้แก่ผู้ต้องหาตามจำนวนที่มีสิทธิจะนำติดตัวออกไปโดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงาน เว้นแต่กรณี que ผู้ต้องหาได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อนถูกจับกุมให้นำเงินตราออกไปจำนวนเท่าใด ก็ให้คืน

เงินตราจำนวนที่ได้รับอนุญาต และที่มีสิทธิจะนำติดตัวออกไปโดยไม่ต้องขออนุญาต

1.2.10 ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร ให้ปรับสองเท่าของราคาของรวมค่าอากรกับอีกหนึ่งเท่าของภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพิ่มหาได้ไทย และภาษีอื่น ๆ (ถ้ามี) และให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ข้อ 1 ในกรณีเจ้าหน้าที่ตรวจพบและจับกุมผู้ต้องหาขณะอยู่ในช่องเขียว (Green Channel) หรือผ่านพ้นช่องเขียวออกไปแล้วแต่ยังไม่พ้นห้องตรวจผู้โดยสารของท่าอากาศยาน ให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ข้อ 2 ในกรณีเจ้าหน้าที่ตรวจพบและจับกุมผู้ต้องหาภายหลังผ่านพ้นห้องตรวจผู้โดยสารของท่าอากาศยาน ให้ปรับสองเท่าของราคาของรวมค่าอากร กับอีกหนึ่งเท่าของภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพิ่มหาได้ไทย และภาษีอื่น ๆ (ถ้ามี) และให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ข้อ 3 ในกรณีที่ของกลางเป็นของที่ไม่ต้องชำระอากรศุลกากร ไม่ว่าจะตรวจพบ ณ ที่ใด ให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ข้อ 4 ในความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรตามที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการนำเข้ามาในลักษณะชุกซ่อนเพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่ตรวจพบ ให้ปรับสี่เท่าของราคาของรวมค่าอากร และให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ข้อ 5 ในกรณีลักลอบนำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามามีปริมาณตั้งแต่ 5,000 ลิตรขึ้นไป ให้ปรับสี่เท่าของราคาของรวมค่าอากร และให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน หากลักลอบเข้ามามีปริมาณต่ำกว่า 5,000 ลิตร ให้ปรับตามเกณฑ์ในวรรคแรก

ในกรณีที่ผู้ต้องหา หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้กระทำการโดยอุกอาจ เช่น ใช้กำลังต่อสู้ ขัดขวาง หรือทำร้ายร่างกายเจ้าหน้าที่ผู้ทำการจับกุม ไม่หยุดยานพาหนะที่บรรทุกของลักลอบหนีศุลกากร ให้ตรวจค้นโดยมีเจตนาฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าหน้าที่ หรืออื้อเย่งของกลางหรือทำลายของกลาง ที่เจ้าหน้าที่จับกุมหรือยึดไว้ หรือทำลายเครื่องหมาย ดวงตรา ฎุญแจ หรือเครื่องผูกมัดใด ๆ ที่เจ้าหน้าที่ได้ทำหรือหมายไว้ของกลางนั้น ให้ปรับสี่เท่าของราคาของรวมค่าอากร และให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน และให้แจ้งความดำเนินคดีกับบุคคลที่ต่อสู้ขัดขวางการจับกุมตามควรแก่กรณี หากการต่อสู้ขัดขวางดังกล่าวเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำการจับกุมได้รับอันตราย ให้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีโดยไม่รับทำความตกลงคดีการฟ้องร้อง

1.2.11 ความผิดฐานเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการลักลอบหนีศุลกากรเข้ามาใน หรือออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ 1 นายเรือ หรือผู้ควบคุมเรือให้ปรับร้อยละ 10 ของราคาของแต่ไม่เกิน 200,000.-บาท

ข้อ 2 ผู้ควบคุมยานพาหนะประเภทรถยนต์หรือรถบรรทุก ให้ปรับร้อยละ 10 ของราคาของแต่ไม่เกิน 100,000.-บาท

ในกรณียานพาหนะตามข้อ 1 และข้อ 2 ได้มีการจัดทำที่ปิดบัง ที่พราง หรือที่ซุกซ่อนของกลาง เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่ตรวจพบ ให้ปรับร้อยละ 20 ของราคาของ แต่ไม่น้อยกว่า 100,000.-บาท

ข้อ 3 ลูกเรือ หรือผู้ช่วยเหลือผู้ควบคุมยานพาหนะ ให้ปรับร้อยละ 5 ของราคาของแต่ไม่เกินคนละ 20,000.-บาท

1.2.12 ความผิดตามมาตรา 27 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ให้ผู้ต้องหาของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ในกรณีที่ของกลางเป็นของประเภทเชื้อโซ่ หรือส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของเชื้อโซ่ให้ปรับร้อยละ 25 ของราคาของกลางและให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ในกรณีที่ของกลางเป็นของที่ตามสภาพพึงรู้ได้ว่า เป็นของที่ไม่ได้ผ่านศุลกากร โดยถูกต้อง หรือเป็นสินค้าเกษตรประเภท กระเทียม หอมหัวใหญ่ (รวมเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่) หอมแดง มันฝรั่ง และเส้นไหมให้ปรับหนึ่งเท่าของราคาของรวมค่าอากร กับอีกหนึ่งเท่าของภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพิ่มขาดไทย และภาษีอื่น ๆ (ถ้ามี) และให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ในกรณีที่ยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำความผิด ได้มีการจัดทำที่ปิดบัง ที่พราง หรือที่ซุกซ่อนของกลาง เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่ตรวจพบ ให้ปรับผู้ควบคุมยานพาหนะร้อยละ 10 ของราคาของกลาง ไม่น้อยกว่า 20,000.-บาท แต่ไม่เกิน 50,000.-บาท

ในกรณีมีน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในครอบครองปริมาณตั้งแต่ 5,000 ลิตรขึ้นไป ให้ปรับหนึ่งเท่าของราคาของรวมค่าอากร กับอีกหนึ่งเท่าของภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพิ่มขาดไทย และภาษีอื่น ๆ (ถ้ามี) และให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน หากมีไว้ในครอบครองปริมาณต่ำกว่า 5,000 ลิตร ให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน”

1.2.13 ความผิดเกี่ยวกับของต้องห้าม ต้องกำกวดในการนำเข้ามาใน หรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ 1 ของใด ๆ ซึ่งเป็นของต้องห้ามนำเข้า หรือส่งออก ให้ผู้นำของเข้า หรือผู้ส่งของออกยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน และในกรณีที่เห็นได้ว่า ของนั้นเป็นของที่มีคุณค่าทาง

ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี ให้สิ่งไทยปรับด้วยตามความเหมาะสมแก่กรณี

ในกรณีของต้องห้ามตามวรรคแรกเป็นวัตถุลามก หรือเป็นของที่ละเมิดลิขสิทธิ์ หรือทรัพย์สินทางปัญญา ให้ปรับหนึ่งเท่าของราคาของรวมค่าอากร กับอีกหนึ่งเท่าของภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพื่อบำรุงรักษา และภาษีอื่น ๆ (ถ้ามี) และให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ข้อ 2 ของใด ๆ ซึ่งเป็นของต้องจำกัดในการนำเข้า หากหน่วยราชการผู้มีหน้าที่ออกใบอนุญาต ได้ออกใบอนุญาตให้ภายหลังวันนำเข้า หรือได้แจ้งให้กรมศุลกากรทราบเป็นลายลักษณ์อักษรว่าพออนุญาตให้นำเข้ามาได้ หรืออนุญาตให้นำเข้ามาได้และให้ส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ปรับร้อยละ 10 ของราคาของไม่น้อยกว่า 1,000.-บาท แต่ไม่เกิน 20,000.-บาท โดยไม่คำนึงถึงว่าของนั้น ๆ จะต้องเสียอากรหรือไม่ แต่ในกรณีที่หน่วยราชการผู้มีหน้าที่ออกใบอนุญาตได้ออกใบอนุญาตให้ล่าช้าเกินกว่าหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ผู้นำของเข้าร้องขอ ซึ่งเห็นได้ว่าผู้นำของเข้าพยายามปฏิบัติให้ถูกต้องแล้ว ให้ปรับร้อยละ 5 ของราคาของไม่น้อยกว่า 1,000.-บาท แต่ไม่เกิน 10,000.-บาท

กรณีมีใบอนุญาตหลายฉบับ ให้ปรับเป็นรายใบอนุญาต แต่กรณีที่มีใบอนุญาตฉบับเดียวใช้กับใบอนุญาตหลายฉบับ ให้ปรับเป็นรายใบอนุญาต

ในกรณีที่หน่วยราชการผู้มีหน้าที่ออกใบอนุญาตมิได้ออกใบอนุญาต หรือมิได้แจ้งให้กรมศุลกากรทราบเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวในวรรคแรก ให้ผู้นำของเข้ายกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

กรณีของต้องจำกัดตามวรรคสาม เป็นของประเภทอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ให้ปรับหนึ่งเท่าของราคาของรวมค่าอากรกับอีกหนึ่งเท่าของ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพื่อบำรุงรักษา และภาษีอื่น ๆ (ถ้ามี) และให้ยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ให้ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาแก้ไขของต้องจำกัดในการส่งออกด้วยโดยอนุโลม

ข้อ 3 กรณีนำอาหาร ยา เครื่องสำอาง วัตถุอันตราย ปุ๋ยเคมี หรือพันธุ์พืช ฯลฯ เข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่ปฏิบัติตามประกาศอันเกี่ยวกับฉลาก หรือใบรับรองการวิเคราะห์ หรือเอกสารกำกับ หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำของนั้นเข้ามา แล้วแต่กรณี ให้ปรับ 1,000.-บาท หากของที่นำเข้ามีจำนวนมาก ให้ทำหนังสือแจ้งสำนักแจ้งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

กรณีนำวัตถุดิบทรายเข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่ได้แจ้งการนำเข้าวัตถุดิบทราย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 3 วัน ก่อนนำวัตถุดิบทรายมาถึงด่านศุลกากรตาม ประกาศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ปรับเป็นรายวัน ๆ ละ 1,000.-บาท แต่ทั้งนี้ค่าปรับรวมแล้วไม่เกิน 20,000.-บาท

ข้อ 4 กรณีนำอาหารที่อยู่ในข่ายควบคุมการนำเข้า ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 102 (พ.ศ. 2529) แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 116 (พ.ศ. 2531) เข้ามาในราชอาณาจักร ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) กรณีผู้นำของเข้านำอาหารมาในราชอาณาจักร โดยไม่มีหนังสือรับรองความปลอดภัยของสถาบันของทางราชการที่เชื่อถือได้ของประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดตามข้อ 3 ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับดังกล่าว มาแสดงในขณะผ่านพิธีการ แต่ผลการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ปรากฏว่า มีกัมมันตรังสีไม่เกินกำหนดตามประกาศ ให้ปรับร้อยละ 5 ของราคาของไม่น้อยกว่า 1,000.-บาท แต่ไม่เกิน 10,000.-บาท

(2) กรณีผู้นำของเข้านำอาหารเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีหนังสือรับรองความปลอดภัย ตามข้อ 3 ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับดังกล่าวมาแสดง และผลการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ปรากฏว่ามีกัมมันตรังสีเกินกำหนดตามประกาศ ให้ปรับร้อยละ 10 ของราคาของไม่น้อยกว่า 1,000.-บาท แต่ไม่เกิน 20,000.-บาท แล้วให้ส่งอาหารนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

(3) กรณีผู้นำของเข้านำอาหารเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีหนังสือรับรองความปลอดภัย ตามข้อ 3 ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับดังกล่าวมาแสดง และผลการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ปรากฏว่ามีกัมมันตรังสีเกินกำหนดตามประกาศ ให้ปรับร้อยละ 20 ของราคาของไม่น้อยกว่า 1,000.-บาท แต่ไม่เกิน 20,000.-บาท แล้วให้ส่งอาหารนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ 5 กรณีนำปุ๋ยเคมีเข้ามาในราชอาณาจักรไม่ตรงตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) ปุ๋ยเคมีที่นำเข้ามาไม่ตรงตามขนาดบรรจุในใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ให้ปรับ 1,000.-บาท และให้ผู้นำเข้าจัดการบรรจุตามขนาดในใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้วให้ผ่านพิธีการไปได้

(2) ปุ๋ยเคมีที่นำเข้ามีความชื้นสูงเกินกำหนด ให้ปรับ 1,000.-บาท และให้ผู้นำเข้าของเข้าลดความชื้นให้ถูกต้องโดยนำหลักฐานผลการวิเคราะห์มาแสดง แล้วให้ผ่านพิธีการไปได้

(3) ปุ๋ยเคมีที่นำเข้ามามีเกณฑ์คลาดเคลื่อนของปริมาณธาตุอาหารรับรองไม่ตรงตามกำหนด โดยผู้นำของยื่นคำร้องขอคุ้มครองตัวออกไปวิเคราะห์ยังกรมวิชาการเกษตร และผลการวิเคราะห์ 2 ใน 3 ครั้ง มีเกณฑ์คลาดเคลื่อนของปริมาณธาตุอาหารรับรองตรงตามกำหนด ให้ผ่านพิธีการศุลกากรไปได้โดยไม่ต้องพิจารณาความผิด

(4) ปุ๋ยเคมีที่นำเข้ามามีสูตรหรือเกรดไม่ตรงตามใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ต่อมาผู้นำของเข้าได้ขอลดเกรดและขอขึ้นทะเบียนตามสูตรใหม่ต่อกรมวิชาการเกษตร ให้ปรับสูตรละ 10,000.-บาท และให้ผู้นำของเข้าจัดการแก้ไขสูตร หรือเกรดที่ภาชนะบรรจุให้ตรงตามที่ขอขึ้นทะเบียน

ข้อ 6 กรณีการนำเมล็ดพันธุ์ซึ่งเป็นของควบคุมการนำเข้าตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการค้า และปรากฏว่า มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) กรณีผู้นำของเข้าประสงค์จะส่งเมล็ดพันธุ์พืชที่นำเข้ากลับออกไปนอกราชอาณาจักร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจ้งให้กรมศุลกากรทราบ ว่า ผ่อนผันให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรได้โดยมีเงื่อนไขให้ส่งกลับออกไป ให้ปรับร้อยละ 10 ของราคาของไม่น้อยกว่า 1,000.-บาท แต่ไม่เกิน 20,000.-บาท

(2) กรณีผู้นำของเข้าไม่ประสงค์จะส่งของกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ปรับร้อยละ 10 ของราคาของไม่น้อยกว่า 1,000.-บาท แต่ไม่เกิน 20,000.-บาท และให้ยกของให้เป็นของแผ่นดิน

1.2.14 ความผิดฐานทำให้เสียหาย หรือทำลายดวงตรา หรือตราที่เจ้าหน้าที่ประทับไว้ตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ให้ปรับ 10,000.-บาท

1.2.15 ความผิดฐานขึ้น ไปบนเรือต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา 15 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ให้ปรับ 200.-บาท

1.2.16 ความผิดตามมาตรา 38, 49, 51, 58 และ 118 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ซึ่งข้อเท็จจริงเห็นได้ชัดเจนว่า ไม่ใช่เป็นการกระทำเพื่อลักลอบหนีศุลกากร หลีกเลี่ยงอากร หรือหลีกเลี่ยงข้อห้าม ข้อจำกัด ให้ปรับ 1,000.-บาท

1.2.17 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดละเลย หรือฝ่าฝืนระเบียบที่กฎหมายกำหนดเกี่ยวกับพิธีการศุลกากร ให้ปรับ 1,000.-บาท และหากมีสัญญาประกันที่ให้ไว้ต่อกรมศุลกากรให้พิจารณาบังคับสัญญาประกันตามควรแต่กรณี

1.2.18 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ สถานทูต องค์การสาธารณกุศล ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์ใด ๆ ตามข้อผูกพัน

กับประเทศไทย หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญากับนานาประเทศ ให้ทำทัณฑ์บน หรือทำหนังสือคัดเตือนให้ปฏิบัติพิธีการให้ถูกต้องในโอกาสต่อไป

1.2.19 ในกรณีที่ให้ผู้กระทำความผิดต้องยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน แต่ไม่มีของกลาง เช่น ผู้กระทำความผิดได้จำหน่ายของกลางไป หรือของกลางได้ถูกทำลายไปแล้ว ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินตามมูลค่าของกลางในราคารวมค่าภาษีอากรทุกประเภท แทนการยกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน

1.2.20 กรณีเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร และเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วยซึ่งเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และอัตราโทษตามกฎหมายศุลกากรสูงกว่าอัตราโทษตามกฎหมายอื่น ให้งดการฟ้องร้องตามหลักเกณฑ์ข้างต้น แต่ถ้าอัตราโทษตามกฎหมายอื่นสูงกว่าอัตราโทษตามกฎหมายศุลกากร เช่น ความผิดเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติด กฎหมายป่าไม้ กฎหมายแร่ เป็นต้น ให้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี

1.3 การเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องที่แตกต่างไปจากหลักเกณฑ์

ในกรณีที่มิใช่ข้อเท็จจริงหรือเหตุผลสมควรที่จะพิจารณาเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ตามประมวลฯ ข้อ 1 06 03 01 หรือควรผ่อนผันการปรับ นอกจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือควรปรับหนักขึ้นหรือเบาลง เช่น ใช้วิธีการอันเหมาะสม ในการกระทำผิดเพื่อวัตถุประสงค์ในการหลีกเลี่ยงกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการ หรือในกรณีที่จะดำเนินคดีต่อไปเห็นได้ว่า รูปคดีหรือผลคดีอาจเสี่ยงต่อความเสียหายแก่รัฐ หรือเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของรัฐ หรือความเหมาะสมในทางการเมือง การปกครอง การศาสนา หรือสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ เป็นต้น ให้เสนออธิบดีหรือผู้ได้รับมอบหมายเพื่อพิจารณาสั่งการเป็นราย ๆ ไป

1.4 การผ่อนชำระค่าปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดกฎหมายศุลกากรขอให้เปรียบเทียบงดการฟ้องร้อง ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแต่ขอผ่อนชำระค่าปรับ ให้ผู้อำนวยการสำนัก เป็นผู้พิจารณาอนุมัติโดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

- (1) จำนวนเงินค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่ 500,000 บาทขึ้นไป
- (2) ผู้กระทำความผิดต้องมิชราการ หรือสถาบันการเงินค้ำประกันการผ่อนชำระค่าปรับดังกล่าว
- (3) ผู้กระทำความผิดจะต้องผ่อนชำระค่าปรับให้เสร็จสิ้นภายในปีงบประมาณแต่ไม่เกิน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ

ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น ให้เสนออธิบดีหรือผู้ได้รับมอบหมาย พิจารณาอนุมัติเป็นกรณีไป